

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce: **M. G.**, státní příslušnost Ukrajina, t.č. PoS Havířov, Na Kopci 5, Havířov – Dolní Suchá, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.9.2015 č.j. OAM-746/ZA-ZA05-ZA15-2015, **ve věci udělení mezinárodní ochrany,**

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 29.9.2015 č.j. OAM-746/ZA-ZA05-ZA15-2015 žalované Ministerstvo vnitra ČR zastavilo řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb. zákona o azylu, ve znění pozdějších předpisů, neboť žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná podle § 10a písm. b) téhož zákona. Tímtéž rozhodnutím žalovaný určil, že státem

příslušným k posouzení podané žádosti žalobce podle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 je Španělské království.

Žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu, ve které žalovanému vytýkal porušení správního řádu a to ust. § 3, § 50 odst. 2 a 3, § 50 odst. 4, § 52 a § 4 odst. 2. Současně žalovanému vytýkal porušení čl. 5 Dublinského nařízení, neboť s ním žalovaný neprovedl osobní pohovor. Poukázal v této souvislosti na odst. 2 uvedeného článku upravujícího možnost upuštění od osobního pohovoru. K tomu dodal, že pokud by žalovaný s ním provedl řádně pohovor, zjistil by, že má v České republice nevlastní sestru I. J., nar. X, která zde žije téměř 10 let na základě povolení k trvalému pobytu a je schopna mu poskytnout potřebnou podporu. Žalobce dodal, že pochází z Doněcké oblasti Ukrajiny, kde v současné době probíhá válečný konflikt a na to, že měl v zemi původu potíže kvůli svým politickým názorům.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 29.9.2015 č.j. OAM-746/ZA-ZA05-ZA15-2015 a z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Vycházel přitom z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 2.9.2015. V žádosti sepsané formou pohovoru uvedl, že Ukrajinu opustil dne 10.8.2015. Dne 20.5.2015 jej v jejich vesnici Novotrojkoje zbili. Stále jej pronásledovali, nadávali a psali mu na plot hanebná hesla, protože pomáhal ukrajinské armádě. Dne 16.6.2015 se oženil a 20.6.2015 byli na venkově a slavili svatbu. Když se dne 21.6.2015, probudil byl na dvoře podřezaný jejich milovaný pes a na vratech bylo napsáno, že jsou na řadě. V ten den večer jim bouchali na okna, křičeli, že jsou fašisti, lomcovali mřížemi a začali házet kameny. Pochopili, že u příbuzných manželky dále zůstat nemohou, střídali pobyty a měnili místa až do odjezdu. Když bombardovali Kramatorsk, chtěli odjet do Zakarpatské oblasti, kde žijí jejich známí, avšak ti mu řekli, že může přijet, ale jen v rakvi. Do České republiky přicestoval automobilem přes Polsko na španělské vízum. V případě návratu do vlasti se obává, že by je mohli zabít. Z cestovního pasu žalobce č. X krajský soud zjistil, že mu bylo uděleno schengenské vízum č. X vydané Španělským královstvím dne 14.7.2015 v Kyjevě s platností ode dne 19.7.2015 do dne 1.9.2015 s počtem 30 dnů pobytu a vícenásobným vstupem. Správní spis obsahuje vlastnoručně psané prohlášení žalobce, ve kterém žádá o azyl v ČR, protože jej v jeho zemi pronásledující ozbrojení lidé a chtějí jej zabít. Zabili jeho psa a stejným způsobem vyhrožují i jemu, že se mu to také stane. On a jeho žena se bojí o svoje životy, v České republice by chtěl zůstat proto, že tady žije jeho sestra, která by mu mohla pomáhat. Součástí správního spisu je vyplněný formulář žádosti ze dne 14.9.2015 určené Španělskému království o převzetí příslušnosti k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu žalobce a odpověď španělského úřadu ze dne 24.9.2015, že Španělské království uznalo svou příslušnost k posouzení žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Na to žalovaný dne 29.9.2015 vydal žalobou napadené rozhodnutí.

Žalobce ve své žalobě především poukázal na to, že žalovaný porušil shora uvedená ustanovení správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb. v platném znění). Tato údajná porušení však v žalobě vylíčil ve zcela nekonkrétní a toliko všeobecné podobě, že tento žalobní bod krajský soud nemohl blíže přezkoumávat. Navíc, jak bude uvedeno dále, z obsahu správního spisu žádná porušení profesních pravidel nevyplývají. Jediným přezkoumatelným žalobním bodem bylo to, že žalovaný v rozporu s čl. 5 Dublinského nařízení neprovedl s žalobcem osobní pohovor a že pokud by žalovaný tento pohovor řádně s žalobcem realizoval, zjistil by, že má žalobce v České republice nevlastní sestru, zde žijící téměř 10 let na základě povolení k trvalému pobytu, která je mu ochotna a schopna poskytnout potřebnou podporu. Další žalobní námitkou bylo to, že v zemi žalobce probíhá válečný konflikt a že tam měl žalobce potíže kvůli svým politickým názorům. Podle čl. 5 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 za účelem usnadnění určování příslušného členského státu, skuteční členský stát, který vede řízení o určení příslušného členského státu podle tohoto nařízení, osobní pohovor s žadatelem. Pohovor musí žadateli rovněž umožnit, aby správně pochopil informace, které mu byly poskytnuty v souvislosti s čl. 4. Podle odst. 2 téhož ustanovení od osobního pohovoru lze upustit, pokud žadatel uprchl nebo žadatel po obdržení informací uvedených v čl. 4 již poskytl informace důležité k určení příslušného členského státu jiným způsobem. Z citovaného ustanovení je nutno především dovodit, že žalobcem namítaný pohovor sleduje jediný účel a tím je určení příslušného členského státu k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu. Jak vyplynulo ze správního spisu, otázku příslušnosti Španělského království k posouzení žalobcovy žádosti o udělení mezinárodní ochrany, měl žalovaný bezpochyby vyřešenou předložením žalobcova cestovního pasu, z něhož bylo zjištěno udělení schengenského víza touto členskou zemí EU. Udělení tohoto víza potvrdil žalobce i v pohovoru realizovaném dne 2.9.2015, v němž na otázku, kdy, kde a jakým způsobem vstoupil na území členských států Evropské unie, odpověděl, „že automobilem přes Polsko na španělské vízum 10.8.2015“. K uvedenému nutno poznamenat, že účelem tohoto pohovoru je toliko vyřešení otázky příslušnosti členského státu k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu a nikoliv zjišťování skutečností k samotnému posouzení této žádosti.

Se zřetelem ke shora uvedenému krajský soud proto žalobu žalobce jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 19. ledna 2016

JUDr. Petr Indráček
samosoudce